

Neizer Zita: Utazás Kémiába

Jelenet-1.

Diák1 (próza): Céháhárom céóhá meg két agéplusz meg két óhámínusz, az egyenlő (füzetet lecsapja) á, nem megy ez nekem...és holnap dolgozat szerves kémiából...rajtam már csak a csoda segíthet...(füzet újra kinyit)...szóval céháhárom...(lassan, egyre halkabban, lehajtja a fejét a füzetre)

(tanár belép fehér köpeny, jótündér-jelmez, varázspálca, diák 2 föláll diák1 mögött (eddig mögötte volt elbújva), ugyanolyan hajviselet, ugyanolyan ruha)

Diák2 (megdöbben): tanárnő??? (legyintve:) Á, biztos álmodom...

Tanár (1, diák mögé áll, fejére teszi a kezét):

Aludj csak, aludj, s az álmokon át
Láthatsz majd sok-sok csodát!
Utazz velem a részecskék földjére
Ismerd meg Kémiát!

(kézen fogja Diák2-t és eltávolodnak az asztaltól)

Diák2: (kicsit ijedten) mi történik velem? Mintha zsugorodnék!

Tanár: Bízz bennem!

A részecskék földjére visz ez a lépcső,
Nézd, egyre nagyobbak tűnik a kémcső,
Vedd fel a részecskék méretét,
Hogy meglásd a részecskék életét!
Elviszlek oda, hol madár se jár,
Kémia országa vár!

(keringő, etán és klór táncolnak):

Kémia-országban áll a bál, mindenki táncot jár,
Pörgő-forgó molekulák, itt mind csak tánkra vár.
Nézd, középen táncol ő, felismered talán,
Két szén és hat hidrogén, diák: igen, etán.

És ott jobbra táncol a klór, zöld ruhája száll,
És egy-két-há, és egy-két-há, de szép keringőt jár.
Na most figyelj, hát jól figyelj, most halkul a zene,
Vajon mi lesz, ha azt kiáltom most, hogy PÁRCSERE.

(zene elhallgat, gyors egymásutánban a klórmolekulát egy „villám” szétválasztja, az egyik klóratom erőszakosan eltaszítja az etilcsoporttól a hidrogént, majd összekapcsolódik az etillel, a hidrogén pedig a másik klórral, zene újra indul)

Termékek együtt: Jaj de jó reakció a szubsztitúció,
($\text{CH}_3\text{CH}_2\text{Cl}$ meghajolva):klóretán, (HCl meghajolva)hidrogén-klorid, (mind):az élet jaj de jó!

(zene halkul. klóretán és HCl kitáncolnak a színpadról, diák2 felírja a táblára a reakció egyenletét)

(klóretán vidáman sétál az utcán, arra jön a nátrium-hidroxid)

Nátrium-hidroxid: Üdvözlöm, drága klóretán,
Beszéljünk négy szemkört netán?
Klóratomja és e hidrogén
Oly szép, hogy megőrülök én.

(a klóretán fiú tagjai felháborodva néznek, a NaOH félrefordulva, a közönségnek, kárörömmel):

Mondták már rám, nem egyszer:
Micsoda szívtelen vegyszer
Mert én vagyok az a lúg,
Ki mindenkibe belerúg.

Háháhááá!

Tömény vagyok és forr a vérem,
Hidrogén, klór, gyertek vélem!
Bocsásson meg hát, barátom,
A hölgyeket eliminálom!

(a klóretánból maradt két fiú összekapaszkodik eténné, leülnek egy kocsmába, a szomszéd asztalnál ülnek a bróm-lányok a fiúk kezében egy-egy feles pohár, isznak...a második pohár után bánatosan:)

Etén (búsan, népies stílus!): Etén lettem, telítetlen vén legény,
Nem tudom, így vajon meddig élek én?
Szubsztituáltam már egy nőt,
De a gonosz lúg elszerette őt!

(még egy felest bedobnak)

Kocsmáros, tanár, diák2: Etilén, etilén, telítetlen a szegény,
Telítetlen, pí-kötése van.
pí-kötés, pí-kötés, kedvezőtlen helyzetű
Kedvezőtlen, síkszimmetrikus.

(még egy felest bedobnak, dühösen levágják a poharat az asztalra)

Etilén (harcias részeg állapotban): Soha többé telítetlen nem akarok lenni, hát
Becserkészem azt a csinos brómmolekulát,
(az etilént alkotó fiúk egyik kézzel elengedik egymást, a két bróm-lány felé mennek)
Gyere, kincsem, hadd fogom meg karcsú derekad,
(körtánc, a fiúk a lányok derekát fogják, meg egymás kezét, a lányok is fogják egymás kezét)
Soha el én nem engedlek, már az enyém vagy!

1,2-dibrómetán: (láncba rendeződnek négyen)
Addíció volt az anyám, így készültem én el.
Brómmolekula egyesült itt az etilénnel.
Boldog vagyok már telítetten ám,
A nevem egy, kettő-sej-haj, dibrómetán.

(kitáncol a négyes lánc, majd a zene abbamarad, diák2 felírja a táblára a reakció egyenletét),
etilének(lányok, kislányosan, copffal, idiótán pörögve... jönnek be és egy katalizátor munkásruhában-vagy
köténnyel, szerszámmal a kezében)

Diák2 (próza): Jé, egy etilén...meg még egy, meg még egy, ajjaj, jobb lesz félreállni.

Etilének (gyerekesen, mintha egy gyerekdalt énekelnének, dallam ugyanaz, mint később):

Én vagyok az etilén vagy más néven etén
Egész nap boldogan ugrándozom én.
Semmi dolgom nincs, és ez oly csodás.
Nézzetek oda, ott jön egy munkás!

Katalizátor:

Én vagyok a katalizátor,
Ügyes vagyok, meg erős és bátor,
A lábamon én már alig állok,
Egész nap csak katalizálok.

Etilének (infantilisen, próza): Az eténeket megragadom
És összekapcsolom!
ó-ió-ció-áció-záció-polimerizációóóóóóó!

Katalizátor:

Én vagyok az etilén vagy más néven etén
A pí-kötésedet felbontom most én. (és felbontja, összekapcsolja)
Kapcsolódjatok, képződjön egy lánc,
Mára végeztem, kezdődhet a tánc!

Polietilén:

Nincs nálunk hosszabb lánc az egész féltekén,
Mi vagyunk, mi vagyunk a polietilén.

(ugrándozva kimennek, diák2 felírja a táblára a reakció egyenletét)

(kocsma, bejön letargikusan a benzol-6C = 6 fiú, körben állnak, mindenki az előtte álló vállára teszi a kör belseje
felé néző kezét, másik kezével megfogja egy lány kezét, besétál egy bróm –egy fiú és egy lány is)

Kocsmáros (odamegy a benzolhoz és a brómhoz, próza): Mi van itt ma? Mindenki maga alatt van? Nektek
meg mi a bánatotok?! Szerelem...ajjaj, arra nincs orvosság...(elmegy)

Benzol (lomhán, egykedvűen):

Aromás vagyok, gyűrűbe zárt az élet
Megmondta Kekulé is, hogy én már csak így élek.
Három pí-kötésem delokalizált lett,
Ezért addíciót ne várj tőlem, bróm!
Bár pí-kötésem száma igen népes,
Mégsem vagyok túl reakcióképes.
Ha sorsomban netán eljön az az óra,
Hajlandó vagyok a szubsztitúcióra,
De szívemnek legmélyén nem vagyok túl bátor,
Adjon össze minket a katalizátor!

(bejön a katalizátor, mint anyakönyvvezető)

Mindenki: dupla lagzi!

Katalizátor2 (próza): Bróm, akard-e férjedül az itt megjelent fenilcsoportot?

Bróm1: igen

Katalizátor2: Fenil, akard-e feleségedül az itt megjelent brómot?

Fenilcsoport (egyedül maradt szénatomja): igen

Katalizátor2: A Kémia által rám ruházott hatalmamnál fogva mostantól házastársakká nyilvánítalak benneteket.

Katalizátor2 (próza): Hidrogén, akarod-e férjedül az itt megjelent brómot?

Bróm1: igen

Katalizátor2: Bróm, akarod-e feleségedül az itt megjelent hidrogént?

Fenilcsoport (egyedül maradt szénatomja): igen

Katalizátor2: A Kémia által rám ruházott hatalmamnál fogva mostantól házastársakká nyilvánítalak benneteket.

Brómbenzol (dallam ugyanaz): Aromás vagyok, gyűrűbe zárt az élet,
Ezentúl én tovább brómbenzolként élek.

(brómbenzol lassan kitáncol, diák2 felírja a táblára a reakció egyenletét)

Diák: Menjünk tovább, ezt a részt már értem!
A szénhidrogének kedvesek nékem,
Alkoholok, aldehidek, éterek,
Benneteket én bizony nem értelek!
Vannak még a karbonsavak,
Erre nincsenek végleg szavak.

Tanár: Várj csak, várj csak, várd ki a végét!
Nézzük inkább a Kémia-TV-t.
Mindjárt kezdődik már.

Tv-adás

Hírolvasó (próza): Köszöntöm kedves nézőinket, Etil-alkohol vagyok, önök a Kémia Tv rendkívüli híradóját látják. Szörnyű tragédia történt tegnap Kémiában...fényes napsütéses délután volt, a falevél sem rezgett, a Szacharóz békésen sétált az úton. Egyszer csak a közveszélyes kénsav útját állta és galád módon, előre megfontolt szándékkal kirabolta...az összes hidrogén és oxigénatomját magával vitte..nem maradt más szegény cukorból, csak egy kupac szén. A vegyőrség felhívta a lakosság figyelmét, hogy senki ne menjen az utcára, ajtaikat és ablakaikat zárják, nehogy önöket is megtalálja ez a könyörtelen vegyszer, amelynek éltető eleme a víz! Bizonytalan ideig a Kémia tévé szünetelteti adását, mert a stábtagok is félnek. Amint elmúlt a veszély, tartsanak velünk a továbbiakban is. Most búcsúszom, megpróbálok én is épségben hazaérni! Vigyázzanak magukra!

(bezárják a kocsmá ajtaját és leguggolnak, csak az etanol sétál vidáman, dacosan - lány)

Etanol:

Hahahahaaaa
A kénsav nem árthat egy alkoholnak,
Nem érdekel, mit hoz még a holnap!
Mit nekem kénsav, hát nem félek én!
Hidroxilcsoport van szívem helyén!

(megjelenik a kénsav – gengszter kinézet)

Kénsav (rap-stílus): Üresek a terek, amerre csak járok,
Meresztem a szemem, de senkit se látok.
Tömény kénsav vagyok, vízelvonó vegyszer,
Akárhogy is bujkálsz, megtalálalak egyszer!

Ott jön egy alkohol, mindjárt lesz itt buli!

Etanol: Hú, micsoda OH...gyere ide, Juli!
Gyere ide, szivi, tudod-e, ki vagyok?
Jaj csak nem a Kénsav? Mindjárt elájulok!

Kénsav: Kénsav a nevem, hát állj csak félre haver!
Ha én jövök hozzád, még a víz is lever
Csak az menekül tőlem, aki nekem fizet!
Hát azt mondom, haver, hogy életet vagy vizet! (pisztolyt fog az etanolra)

Etanol: Ne kérj tőlem vizet, ne légy már ilyen kemény,
Kénsav: Ha nem adsz nekem vizet, nincsen semmi remény.
Nézz csak körbe haver, látod, kit látok ott?
Összehozok neked egy jó kis kapcsolatot!

(újabb etanol)

Kénsav: Állj csak meg, etanol, ütött már az órád!
Te adj egy hidrogént, te meg add az OH-d!
Tanuljátok meg, hogy mi merre hány méter,
Köszönöm a vizet, na húzzál innen, éter!

Éter a pszichiáternél:

Éter: Sétáltam az utcán, mint boldog alkohol,
Nem tudtam, hogy rám vár az igazi pokol.
Szembe jött a kénsav, és letegezett,
Közben a fejemnek pisztolyt szegezett.

Hidroxiljainkból vizet vont el ő,
Így lettünk mi eggyé, ez nem felemelő.
Nincsen ebben, doki, semmi ráció
Beteges dolog a kondenzáció.

Azóta önmagamnak csak árnyéka vagyok
Ha nem kapok egy vizet, úgy érzem, meghalok.
Ha senki nincs az utcán, én akkor is félek,
Ekkora sokk után örülök, hogy élek,

pszichiáter: nem könnyű ez neked, látom rajtad, éter
a pszichoterápia itt semmit sem ér el
rémálmok gyötörnek, hatalmas a krízis,
nem segít más rajtad, csak a hidrolízis

(tábla: hidrolízis, mögüle kísétál egyik etanol marad, bejön a réz(II)-oxid)

Réz(II)-oxid (feketében, alatta vörös):

Olvastad talán a mesékben a témát,
Hogy a királylány, ha megcsókolta a békát,
Herceggé vált az és megkérte kezét,
Mesélek most neked egy hasonló mesét!

Még ifjú réz voltam, szerettem én egy lányt,

Rám küldték ekkor a vén boszorkányt,
Lángjával oxidált, réz-oxid lettem, látod,
Etanol, csak te tudod feloldani az átkot.

Amit kérek tőled, egy csók lesz az csupán,
Boldogan élhetsz majd egy szép réz oldalán,
Etanol (lány) Megcsókolhatod az egyik kezem (lepedő, két lány helyet cserél, etanal lesz)
Réz: (ledobta a fekete kabátot, már vörös) Acetaldehidként már nem tetszel nekem!

(réz kimegy, etanal bent marad, tanár varázspálcával: stop)

Tanár: Mindjárt itt van a fázós reggel,
Megszólal az az átok vekker,
Menjünk vissza most hát!

Diák: Várjunk még pár röpké percet,
Hadd értsem meg azt, mi nem megy:
Az ezüstitűkörpróbát!

Tanár: Ezüstitűkörpróbát szeretnél, rendben,
Te döntöd el, ki szerepel ebben,
Aceton vagy acetaldehid,
Ez a nagy kérdés most itt!

Diák (füzetben lapoz): Legyen talán az.....aceton!

(tanár feloldja a stop-t, aceton szomorkodik magányosan, bejön az ezüst egy szál rózsával)
(Ag+ dzsigoló-házasságszédelő szépfiú, akinek csak a nő elektronjára van szüksége és acetaldehid-lánykérés)

Ag+: Ne meneküljön, jöjjön ide, édes!
Egy hősszerelmes bármire képes,
Ó, Aceton, ön szép, mint egy álom,
Ha igent mond, én most oxidálom.

Aceton: Ne strapáld magad, nem vagy az esetem,
Egy hazug csábító nem lehet nekem,
Távozz tőlem, átlátok rajtad én,
Csaló vagy, barátom, és nem vőlegény.
Az elektronom kéne, majd faképnél hagynál,
A haverokkal aztán rajtam mulatnál! (ott hagyja az ezüstöt)

Diák-2: Rossz választás volt, már belátom,
Tanár és Diák-2: Használjuk ki, hogy ez csak álom,
S nézzük meg a másik lányt!

Etanal (sír)

Ag+: Ne meneküljön, jöjjön ide, édes!
Egy hősszerelmes bármire képes,
Ó, Etanal, ön szép, mint egy álom,
Ha igent mond, én most oxidálom.
Szerelmem záloga egy oxigénatom,
Tűzze mellkasára, ott mindig láthatom,
Etanal: Zálogul adok egy elektront önnek én,
Kedvemre van ily nemes vőlegény.

Ag+: Most mennem kell, én szép karbonsavam,
Vőlegényének fontos dolga van.

(acetaldehid kimegy, összegyűlnek az ezüstök ezüstsínű papírt tartva a kezükben

Jjjjjeeeeeeeaaah!!
Végre a sarkamra állok
A kémcső falára kiválok,
Nem kell ide egy feleség
Elektron kellett, és ez elég!
Kaptam egy elektront, testvér,
Egybe forr most az ezüst vér. (ekkor összeteszik az ezüstsínű lapokat, mint réteg)
Fénylünk az üveg falán,
A sok ember mosolyog rám.

Diák2: (odamegy az Ag-hez): Hm, elnézést uram, volna egy kérdésem...mi lett a menyasszonyával?

Ag: Hogy mi lett az aldehiddel...
gondoltam rá sokszor, hidd el,
karbonsavvá oxidáltam,
aztán szépen köddé váltam.
Így lett az ecetsav savanyú vénlány,
Megmar ő mindenkit ezen a pH-n.
Könnye a csöpp hidrogén,
Most erről mesélek én.

(Ag úgy tesz, mint aki bekapcsol egy TV-t, mindenki leül és nézi)

Ecetsav: Nálam nincs magányosabb a földnek felszínén
Zsebkendőmet minden napon telesírom én
Ezüst, te csalfa Rómeó, emléked bennem él,
Szívem érted ver, dobog és holtomig remél!

Víz: Jöjj, Ecetsav, szép molekulám!
Az élet, hidd el, majd alakul ám!
Hidrogénkönnyedet elfogadom,
Így leszek oxónium!

Nézd, én vágyva nézek rád,
Szép szerelmes acetát!

(Ag kikapcsolja a TV-t)

Ag (gőgösen) Másik változat is létezik ám:
Fekete özvegy lett a leány,
Kérőit sorban emészti fel,
Mert neki más nem kell! Hahaha

(TV bekapcs)

Magnézium: Ha téged látlak, eláll szavam,
Hisz oly gyönyörű vagy, etánsavam!
Meggérem a kezedet én,

Nem kell már ez a könny-hidrogén!
Felejtsd el végre az ezüstöt már!
Lehetek én is még akkora sztár.
Mondj végre igent, elemészt a tűz,
A vágyam csak tehozzád úz!

Ecetsav (a közönségnek énekelve, dühösen):

Nem hagy már békén, hát hozzámegegyek,
Majd kinyírom egy perc alatt...
Szívemből gyűlölöm a fémeket,
1 grammja sem marad!

Ecetsav:

Magnézium, nem a tűz emészt..
Jaj, hova tetted a józan ész!
Ne kezdj egy sávval, mely dühöng és mar,
Mert egyre csak fogysz és eltűnsz hamar (Mg lassan leguggol, majd leül a földre)
Oldódj, csak oldódj hát végre fel,
Így örökre velem leszel.

Diák2:

jajj, már, miszter! Hát csak ilyen szomorú véget érhet? Ha már magának jó, legyen jó szegény ecetsavnak is! Kell lennie valami happy end-nek!

Ag:

Happy endet akarsz? Akkor figyelj!

Metanolok (fiúk):A metanol az vígan él, mert nincsen semmi gondja,

Egész nap hever-henyél, csak a levegőt rontja,
Elegyedik fúvel, fával, vízzel és benzinnel,
Apoláris vagy poláris, egyre megy az, hidd el!

Hidroxilcsoportunk másik hidroxilra vágyik,
Álmodozva megyünk el az asztaltól az ágyig,
Álmodozunk tovább, már nem ébren, hanem alva,
Másnap vígan gyújtunk rá ugyanerre a dalra.

Így élünk, mi, optimistán, gondtalanul, vígan
Oldószerként, reagálva, töményen vagy hígan.
A metanolnak jó dolga van, hát erről szól a dalom,
Csak jöjjön már egy nő, mer' mindjár' megöl az unalom.

Ecetsav:

Nálam, nincs magányosabb a földnek felszínén,
Zsebkendőmet minden napon telesírom én (elfordul)

Metanol1:

Nézzétek, micsoda lelki börtön,
Micsoda gyászos, savanyú lény,
Akárhogy próbálom, érzem rögtön
Szívemben máris kigyúl a fény!

Hódítsuk meg, hát gyertek velem,
Érzem, bár nem ismer, csak engem hív.
Kevés lesz ide a nagy szerelem,
Nézd, de szomorú, megszakad a szív! (Ecetsavhoz megy, átöleli)

Jaj, gyönyörű sav, szeretlek, láthatod!

Nem bírom már nézni szörnyű bánatod!
Hidd el már, hogy közénk tartozol
Voltál te is még primer alkohol,

Ecetsav: Alkohol-énem csak emlék csupán,
Hogy eldobtam múltam, csak az én hibám
Aldehiddé oxidáltak, s jaj, belátom
Itt ért véget egy boldog álom,

Naiv voltam, még ifjú aldehid,
Nem mondta senki, hogy vigyázz, el ne hidd!
Ha csábít egyszer egy ezüstion,
Én ezt tovább nem bírom!

Alkoholok: Felejtsd el hát, ami rossz volt,
És jusson eszedbe a jó,
Semmi sincs veszve, csak elmúlt,
És kár már érte a szó.

Metanol-1: Ha hozzám jössz, ígérem, boldog leszel,
A sorsod még révbe érhet.
Egy gondtalan, ifjú metanol vesz el,
És lesz holtig húséges férjed.

Metanol-1 és Ecetsav:
Keljünk most egybe, azt mondom, igen.
Legyünk hát boldogok egyben,
A kondenzáció már kedves nekem,
Legyünk így örökké ketten!

Metanol-1 (próza, telefont előveszi, telefonál)
Halló, kénsav, haver, te vagy? Én vagyok az, tudod, a metanol.
Na lenne itt egy kis meló.

Ecetsav: Pont a kénsav? Na ne!

Metanol: nyugi, jól ismerem

Ecetsav: Az a baj, hogy én is.

Metanolok: ne aggódj, megvédünk!

Kénsav: Üresek a terek, amerre csak járok
De nicsak, ott a fánál sok ismerőst látok!
Tömény kénsav vagyok, vízelvonó vegyszer,
Ne merd rám mondani: ott jön a vén rapper.

Ecetsav, ismerlek, volt már dolgom veled,
Alkohol voltál, éterré tettelek.
Hát az idő elszállt, de megöregedtél,
Időközben lassan karbonsavvá lettél.

Tudod már a járást, és te is, Metanol.
Csak a vízért jöttem, dolgom van valahol,
Ide hát a vízzel, nem mondom el kétszer,
Sok boldogságot, élj boldogan, Észter!

Tanár (próza): Most már tényleg mennünk kell, letelt az időnk!

Kocsmáros: Mindenki jöjjön gyorsan, kezdődik a tehetségkutató verseny a TV-ben!

Konferanszié: Kedves Nézőink, kezdetét veszi a NitroSztár tehetségkutató verseny döntője, ahol nitrogéntartalmú szerves együttesek legjobbjai mérik össze tudásukat. Kérem, fogadják szeretettel az első versenyzőket. Az együttes neve: Aminock

Aminock (3 fő): Metil-amin, etil-amin, propil-amin
Aminok vagyunk mi mind
A szavak csak pusztá frázisok,
Nem vagyunk mi savak, csak bázisok.

A protonért mindannyian megőrülünk,
Protont csak datívan kötünk
A bázis szereti a sósvat!
De ezt kimondani nem szabad – psszt!

Metil-amin, etil-amin, propil-amin
Aminok vagyunk mi mind
A szavak csak pusztá frázisok,
Nem vagyunk mi savak, csak bázisok.

Konferanszié: Következő versenyzőink a Heterociklu-SHOCK

Heterociklu-SHOCK: A Piridin egy gyűrű, mely aromás
Az egyik tag bizony, kicsikét más.
A gyűrűben ül öt darab szén,
A hatodik atom egy nitrogén.

Bázis vagyok, tudom ezt nagyon jól
Ezt biztosan mondhatom magamról.
Szagom kegyetlen, magamat sem állom,
Az etanolt én denaturálom.

Ó, szörnyű sors, mi ez a modern Art?
Ami engem ily furcsa körbe zárt.
Van ennél rosszabb, őszintén belátom:
Hadd mutassam be a legjobb barátom:

Pirimidin, egy gyűrű, mely aromás
Ebben már két tag lett egy kicsit más.
A gyűrűben ül négy darab szén,
Egy szénnel elválasztva két nitrogén.

Konferanszié: Következzen a Fehér-YEAH együttes!

Fehér-YEAH: Fehérje vagyok egy fura alak
Testrészeim aminosavak.
Nem esek szét és ez oly mesés,
Mert összetart engem a peptidkötés.

Alfa hélix és béta redő
Az alakom oly megnyerő.

De távozzatok tőlem sav és meleg
Mert én tőletek rettegek!

Hagyjon békén még sok nehézfém-só!
Az irreverzibilis koaguláció
A rémálmom hidd el, ez nem vitás.
A fehérje halála a kicsapás!

Fehérje vagyok egy fura fazon,
Az aminosav meg ikerion
Ammónium és karboxilát!
Hagyjuk ezt abba hát!

Konferanszié: Utolsó versenyzőnk a DNS

DNS: A DNS az örökítőmolekula
Sok nukleotid egység az alapja.
Felépíti a géneket,
Hallgassuk hát az éneket!

A nukleotid egység az miből is áll?
Megtudod, hogy mikre hidrolizál.
Pentóz és bázis, meg foszforsav még.
Ezekből sosem elég.

A DNS sok nukleotid egységből áll,
Csavarodó kettős szál.
Tudja ezt már rég Gyuri és Félix,
A DNS kettős hélix!

tekeredik, csavarodik, ez oly mesés,
váza a cukorfoszfát észterkötés
Ha kerülget ettől máris a sokk,
vannak még a nitrogéntartalmú bázisok

Adenin, timin, az mindig egy pár
Guanin, citozin csak együtt jár.
Ha agyadra ment a DNS, lám
Befogom a szám!

Vekker: Csörrrrrr

Mindenki: A dalnak vége egy perc alatt,
A vekker felriadt!

Csörömpöl hangosan a régi vekker,
Diákunk álmából hirtelen felkel,
S amit nem mert remélni, hát:
Tudja már a kémiát!

Finálé (együtt): A molekuláknak szívük az nincs, nem éreznek, nem emberek
De szívedhez közelebb állnak mind, ha elképzeled

Használd csak bátran a fantáziád, ha úgy érzed, nem megy neked!
Hidd el, ha szereted a kémiát, könnyen megértheted!

Bár a molekuláknak szívük az nincs, csak sok atom és kötés,
Ha elképzeled, ha eljátszod, hidd el, a kémia oly mesés!
Használd csak bátran a fantáziád, ha úgy érzed, nem megy neked!
Hidd el, ha szereted a kémiát, könnyen megértheted!

A molekuláknak szívük az nincs, nem érznek, nem emberek
De szívedhez közelebb állnak mind, ha elképzeled
Használd csak bátran a fantáziád, ha úgy érzed, nem megy neked!
Hidd el, ha szereted a kémiát, könnyen megértheted!